

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Mă scriu în cartea Mea de azi, Mă scriu cu sărbătoare bisericească pentru mama Mea Fecioară, pentru cea iubită pe pământ și în cer, în cer și pe pământ fiindcă este mama Mea, mama Fiului lui Dumnezeu-Tatăl, mamă Fecioară, a cărei iubire este mare în cer și pe pământ pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ, o, și ce frumos este cel ce iubește, ce frumos! Unul ca acela îi cuprinde înăuntrul său pe cei din cer și pe cei de pe pământ și e mare inima celui ce iubește, e cât cerul și pământul, cât poporul lui Dumnezeu laolaltă cei din cer și cei de pe pământ, căci biserica lui Hristos este întregă prin cele două părți ale ei: cei din cer și cei de pe pământ laolaltă lucrători cu Domnul, unii pentru alții lucrători spre slava Domnului, și iată ce lucrare mare este iubirea și frumusețea ei și cei frumoși ai ei!

Mă așez în carte cuvânt și grăiesc în ziua aceasta cu mama Mea Fecioară și grăiește ea cu Mine și grăim Noi peste pământ, căci cei credincioși ai acestui cuvânt de venire a Mea cuvântând peste pământ, aceia Ne sunt cale, Ne sunt popas în călătorie și Ne sunt lucrători.

O, e zi de sărbătoare pe pământ și în cer pentru tine, mama Mea. Eu, Fiul tău, Cel Unul născut din Tatăl, și apoi născut prunc din pântecele tău fecioresc acum două mii de ani când am primit numele Iisus Hristos, Eu te slăvesc, mamă, că slavă mare este iubirea ta în cer și pe pământ, așa cum și acum două mii de ani a fost ea când L-a purtat și L-a arătat oamenilor pe Fiul lui Dumnezeu, pe Cel ce S-a făcut Om între oameni ca să desăvârșească El pe pământ lucrarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, lucrarea lui Dumnezeu cu oamenii, mamă.

O, te slăvesc creștinii, mama Mea, și se roagă ție pentru ajutor ceresc peste ei. Tu ești plină de iubire și de îndurare pentru cei îndurerați, care te strigă. Tu ești plină de lucrarea cea sfântă între oameni, mamă. O, ce frumoși sunt cei ce cred în Dumnezeu, în cei din cer, căutând să se asemene lor cu iubire, mamă! Iubirea îl face frumos pe om, iar cel frumos este cel sfânt, cel cu inima plină de iubire, plină de Dumnezeu, mamă. Cei ce iubesc lumea cea deșartă se găsesc cu lumea și cu cele pentru ea, iar cei ce iubesc pe Dumnezeu se găsesc cu Dumnezeu și cu cele pentru Dumnezeu, mamă, și fiecare din aceștia își vede de calea cea dragă lui, și care nu se întâlnește una cu cealaltă. O, cine pe pământ mai știe ce este iubirea, mamă? Mai sunt oameni frumoși pe pământ? Mai sunt, mamă?

— *O, mila Ta dumnezeiască face minuni, Fiule Iisus Hristos. O, câtă milă are în ea iubirea Ta! Cine nu are iubire plină de milă nu are încă iubire. Cine nu are milă de Dumnezeu și de făpturi nu poate să iubească deplin. Cine nu iubește pe Dumnezeu nu poate împărți iubire, nu poate împărți pe Dumnezeu. Iată de ce nu împarte omul pe Dumnezeu în jurul său, Fiule scump al meu Iisus Hristos! O, ce bine, ce mult îi face omului credința în Tine, credința cea pentru iubire apoi, Fiule Doamne! Sunt mulți care Te iubesc fără să Te știe numai pentru că Tu pui în ei iubirea, și vine apoi vremea să Te descoperi lor și să Te urmeze ei cu iubire. Așa a fost cu cei ce au ajuns sfinți pe pământ, și în cer apoi, și cu ei noi ne mângâiem în cer acum, așa cum ne-am mângâiat de la ei și pe pământ.*

O, cei ce iubesc sunt frumoși, sunt cei frumoși, și prin ei lumea cunoaște pe Dumnezeu pe pământ, prin ei aude lumea de Dumnezeu și tresaltă mulți la așa vestire, dar ca să ajungă cineva fruct al iubirii dintre cei ce sunt în lume, aceasta e o lucrare mare, căci greu înțelege omul că iubirea nu poate fi iubire, decât întregă și mereu.

O, ce tainic lucrăm noi peste pământ mereu, mereu, Fiule Doamne! Altfel nu putem să lucrăm, decât în taină. Omul nu poate mereu cu Dumnezeu și ca Dumnezeu și pentru Dumnezeu, și n-are cine să-l învețe pe om și să-l ajute să poată mereu. Omul trebuie să aibă Dumnezeu, dar

nu este deprins să aibă pe Domnul mare peste el. N-are sprijinire cel ce nu are pe cineva de care să asculte și prin care să iubească pe Domnul mereu.

Voiesc să grăiesc poporului cuvântului Tău și să găsească la el învățătura Ta toți cei care umblă după acest cuvânt, și care știu calea cuvântului Tău și se uită pe ea când Tu vii cu sfinții Tăi cuvânt pe pământ, Fiule Doamne. Voiesc ceea ce voiești și Tu. Voiesc să știe omul să iubească și să fie frumos prin iubire și prin lucrarea ei. Lumea urăște învățătura cea sfântă pentru că lumea iubește păcatul cu care este deprinsă, dar cei cărora Tu Te descoperi, aceia caută și Te caută și dau să învețe, și iată, îi învățăm pe cei ce sunt fii și ucenici cuvântului Tău cel de azi, și de aici iau cei ce iau în dar învățătura Ta cerească din mijlocul lor.

O, fiilor, voi aveți pe Domnul cuvânt între voi. El vine cu sfinții la voi. E zi de sărbătoare pentru mine în această zi bisericească și vin să vă las pe masă învățatură, căci sunt mamă. Vă învăț să iubiți să fiți frumoși prin iubire. Cel ce iubește este cel ce ascultă. Iubirea se dovedește prin ascultare, iar altfel nu. La fel ca și credința lucrează și iubirea, se dovedesc prin ascultare. Fiul meu este pildă de ascultare și de iubire prin ascultare. El a ascultat și ascultă de Tatăl și a venit de la Tatăl toată împlinirea lucrărilor Sale, pentru care cerea de la Tatăl, și Tatăl Îl asculta pe El, iar El Îi spunea Tatălui: «Îți mulțumesc, Tată, că M-ai ascultat, că totdeauna Mă ascuți Îți mulțumesc!». O, iată ce face și ce lucrare are iubirea! De aceea voi trebuie să ascultați pentru iubire, pentru ca să se arate că aveți iubire și că sunteți fii ai ei.

O, fiilor, aveți grijă, fiilor, de inimă și de cuvinte. Aveți grijă de simțămintele voastre, măi fiilor. Unde este lucrare de ascultare este mereu purtare de grijă pentru ascultare, iar unde este grijă este și ascultare, și iată, este mereu nevoie de grijă în iubire și pentru iubire, mereu grijă în simțăminte și în cuvinte, căci cine nu are grijă mereu, cade prin însăși limba sa, de care nu are grijă.

Fiilor, fiilor, este scris: «Pe mai-marele tău să nu-l grăiești de rău». Dacă-l grăiești de rău, mai ai tu pe cineva pentru tine, mai ai tu mijlocitor între tine și Domnul? Iată ce vă învăț acum: Aveți grijă de minte și de inimă și de simțăminte. Aveți grijă de iubire, fiilor. Pe cei ce vă poartă spre Domnul în rugăciunile lor voi să nu-i luați pe buze ca să grăiți de ei între voi și voi, fie ea și grăire de bine, darămite grăire de rău. Diavolul cel vrăjmaș trebuie biruit. El dă să-i împingă în cuvinte de hulă pe cei ce iubesc, dacă altfel nu-i poate birui. De aceea el pândește să-l prindă pe creștin sub stare de nemulțumire, de cărtire, de indignare, de îndoială, iar cei ce încă n-au scăpat de iubirea de sine pot greși în acest fel de păcate, care-l duce pe om spre vină de hulă, spre necredință apoi, căci diavolul știe bine că păcatul hulei este greu, și nu mai are omul curaj împotriva lui, ba, mai mult, el se desparte de Dumnezeu, după ce mai întâi Îl desparte pe Domnul de el.

O, fiilor, să nu nutriți simțăminte de nemulțumire asupra celor ce vă călăuzesc și vă cercează pe voi din partea Domnului. Nu vorbiți de ei între voi și voi, nu vorbiți nici de bine, nici de rău, că e de la diavolul acest îndemn, ca să vă scrie el apoi cu păcat de hulă, fiilor. Le-a spus Domnul la cei ce au căzut prin acest păcat, le-a spus să se scoale din cădere și să se întoarcă cu căință și pe lumină, dar iată, nu s-au mai întors, n-au mai putut să facă aceasta, și iată de ce nu se iartă aici și apoi acest păcat! O, cât de greu l-a costat pe Adam păcatul prin care a dat vina pe Dumnezeu că i-a dat femeia!

O, fiilor, aveți grijă de simțăminte și de cuvinte. Bârfa este hulă, fiilor. De la o hulă mică se merge spre una mare și se îndeletnicește creștinul să nu se mai teamă, să nu i se pară aceasta păcat. Cel ce se îndreptățește pe sine nu mai înțelege nimic, și iată, lui Adam i-a fost rușine și s-a ascuns de mai-marele său după ce l-a călcat cuvântul și l-a învinuit apoi pe Domnul și nu s-a mai căit.

O, învățați iubirea, fiilor. Aceasta vă îndemn eu în ziua mea de serbare între sfinți și vă învălui în acoperământul meu, în iubirea mea de mamă din cer: Cei așezați peste voi de Domnul pentru grija cea pentru viața voastră, cea pentru mersul vostru cu Domnul, aceia stăruie pentru

voi înaintea Domnului cu rugăciune și cu iubire, și fiecare din voi să spună: „Doamne, pentru rugăciunile lor, miluiește-ne!”. O, așa să spunei, ca să vadă Domnul că aveți iubire, că aveți ascultarea cu care dovedeți că iubiți, că știți să iubiți, iar această taină mare și mult mântuitoare voi s-o iubiți bine și s-o lucrați bine, ca să vă vadă Domnul supunerea cea din iubire lucrată și purtată spre Domnul și ca să puteți avea mijlocitor la Domnul prin lucrarea Sa, căci vai celui ce n-are mijlocitor între el și Domnul, vai celor ce nu au spre mântuirea lor lucrarea ascultării, pe care și Dumnezeu o are și o lucrează și nu Se dezbină pe Sine Dumnezeu Cel mare întru Treimea Sa. Amin.

Acum, Ție Îți închin lucrarea mea de azi, pe care am dat-o spre lucru sfânt ucenicilor Țăi de azi, Fiule Doamne. Învățătura mea de azi le-am dat-o ca acoperământ pentru iubirea lor de Tine ca să învețe ei mereu, mereu iubirea, Doamne, iar Tu să Te bucuri de ei și de iubirea lor curată și de ascultarea lor cea pentru iubire, Fiule scump. Amin.

— O, mamă scumpă, mama Mea, iubirea îl face frumos pe om. O, ce frumoasă te-a făcut iubirea, mama Mea! Ce frumos portret ți-a zidit ea! Cei ce fac fapte rele nu iubesc și nu primesc pe cei ce ar da să le arate relele lor și să-i tragă spre vindecare apoi. Le-am spus ucenicilor Mei: «Pe voi lumea nu poate să vă urască, dar pe Mine Mă urăște pentru că Eu mărturisesc despre ea că lucrurile ei sunt rele, iar dacă și pe voi vă va urî lumea, vă spun să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât», așa le-am spus lor.

O, fii ai cuvântului Meu, întăriți-vă inimile și nu vă temeți când lumea vă urăște, căci Eu vă binecuvintez și vă iubesc, numai să vă fie vouă aceasta de ajuns. O, fiți recunoscători pentru iubire și deprindeți-vă să spunei mereu: „Doamne, pentru rugăciunile celor ce ne iubesc și ne poartă spre Tine, miluiește-ne pe noi.” Amin.

O, nu fiți nici mulțumiți, nici nemulțumiți de ei, căci acestea ar da prilej să graiți despre ei de bine sau de rău, ci fiți doar ascultători cu iubire, și binecuvântarea Mea va trage la voi în toată vremea, fiilor. Iată, mama Mea v-a dat învățătură sfântă și va lua din ea cei ce caută după izvorul Meu dintre voi, iar Eu vă împrăști în ziua aceasta binecuvântarea Mea peste voi pentru zidirea pe care Eu o așez acum prin voi pe pământ aici, în grădinile Mele cu voi și o adaug la șiragul cel prorocit de Mine demult că se va arăta aici, în jurul grădiniței cuvântului Meu. O, fiți credincioși, fiți credincioși! Eu am putere să vă ajut și să vă dau cele ce trebuiesc pentru împlinirea acestei zidiri, cu care vom sluji lucrărilor cerești, întâlnirilor Mele aici la voi cu cei ce vin de dor la izvor, și voi rosti apoi cuvânt de pecetluire și voi spune iar și iar: Făcutu-s-a!

O, pace vouă, fiilor! Se odihnește Duhul Meu când se lasă peste voi cuvântul învățaturii Mele. Pace vouă! Iubirea îl face frumos pe om și îl face sfânt, fiilor. Pace vouă, măi fiilor, prin acest cuvânt. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2014